

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Державного комітету статистики України
29.07.2005 № 213 і 29.08.2007 № 327 та

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
26.08.2005 за № 929/11209 і 13.09.2007 за № 1060/14327

**Інструкція (зі змінами)
щодо заповнення форми державного статистичного спостереження
№ 24-енергетика “Електробаланс, склад енергетичного устаткування
і звіт про роботу електростанцій (електрогенераторних установок)”**

1. Загальні положення

1.1. Звіт за формою державного статистичного спостереження № 24-енергетика складають підприємства-юридичні особи та відокремлені підрозділи юридичних осіб, які за першим (основним) видом діяльності за КВЕД відносяться до секцій “С”, “D”, “E”. У разі неможливості складання відокремленими підрозділами статистичної звітності через відсутність відповідного обліку, звіти подає юридична особа за кожним відокремленим підрозділом органу державної статистики за їх місцезнаходженням. Перелік підприємств-юридичних осіб та відокремлених підрозділів юридичних осіб, на яких поширюється статистичне спостереження за формою № 24-енергетика, визначається територіальним органом статистики відповідно до діючої статистичної методології.

Підприємства, які у звітному році не працювали (не використовували електроенергію), заповнюють лише розділ 2 “Склад енергетичного устаткування, яке обслуговує виробничий процес (без устаткування електростанцій)”.

1.2. Державна статистична звітність складається за підсумками календарного року і подається органу державної статистики в строки, вказані на формі.

1.3. Звітні дані повинні бути надані у тих одиницях виміру, які зазначені у формі звітності.

1.4. За достовірність показників звіту та своєчасність його подання несе відповідальність керівник підприємства.

2. Порядок заповнення розділу 1 “Електробаланс”

2.1. У розділі 1 “Електробаланс” дані рядка 01 “Вироблено електроенергії” повинні дорівнювати даним графі 3 розділу 3 за рядком “Усього”.

2.2. За рядком 02 “Одержано зі сторони” слід указати кількість електроенергії, яку одержано зі сторони; на зворотній стороні бланка наводиться точне і повне найменування електростанції, енергопостачальної компанії (незалежного енергопостачального підприємства) або промислового підприємства, від яких одержано електроенергію і з якими проводяться розрахунки за неї. Якщо підприємство забезпечується електроенергією через організацію, що перепродає електроенергію (наприклад, через міські електромережі та ін.), то слід вказати назву організації-перепродавця.

Блокстанції, що працюють на загальну районну мережу, наводять за рядком 02 “Одержано зі сторони” кількість фактично одержаної від енергопостачальної компанії (незалежного енергопостачального підприємства) електроенергії, а не різницю між одержаною від енергопостачальної компанії і відпущеною енергопостачальній компанії.

Показник кількості одержаної електроенергії повинен бути узгоджений з організацією, у якої електроенергія купується, ця кількість має бути однаковою у звітах обох організацій.

2.3. До спожитої електроенергії належить уся кількість електроенергії, виробленої своєю електростанцією і одержаної зі сторони, за відрахуванням кількості електроенергії, відпущеної на сторону.

При цьому до відпуску на сторону прирівнюється електроенергія, яка відпущена своїм непромисловим підрозділам:

а) транспортному господарству, що перебуває на балансі підприємства, але обслуговує цілком або переважно непромислові господарства (капітальне будівництво, житлове господарство, комунальні служби, сільськогосподарські підприємства та ін.);

б) житловому господарству і своїм комунальним службам;

в) сільському господарству;

г) на капітальний ремонт будівель і споруд свого підприємства;

г) культурно-побутовим і медично-санітарним службам (яслам, клубам, їдальням, пунктам першої медичної допомоги та ін.).

2.4. За рядком 04 відображається кількість електроенергії, спожитої підприємством на промислово-виробничі потреби, яку слід розподілити за цільовим призначенням (рядки 05–09).

2.4.1. За рядком 05 “електроапаратами на технологічні процеси” відображається кількість електроенергії, спожитої електроапаратами на технологічні процеси: електроплавку, електроліз, електрозварювання та ін.

2.4.2. За рядком 06 “електродвигунами на рушійну силу” відображається кількість електроенергії, спожитої всіма електродвигунами підприємства, за винятком електродвигунів, що обслуговують власні потреби електростанції підприємства.

2.4.3. За рядком 07 “на освітлення виробничих приміщень” відображається кількість електроенергії, спожитої на освітлення всього підприємства, крім електростанції.

Якщо на підприємстві відсутній окремий облік спожитої електроенергії на рушійну силу, технологічні потреби і освітлення, то споживання електроенергії слід визначити за потужностями двигунів, електроапаратів, освітлювальної апаратури і кількістю годин їх роботи.

2.4.4. За рядком 08 “витрачено на власні потреби електростанцій” відображається кількість електроенергії, спожитої електродвигунами, що обслуговують власні потреби електростанцій, разом зі споживанням на освітлення приміщень електростанцій.

2.4.5. За рядком 09 “втрати у заводських мережах, трансформаторних підстанціях і перетворювачах” відображаються втрати у мережах, а також втрати у трансформаторах та інших перетворювальних пристроях.

2.5. За рядком 10 “Відпущено (спожито) – усього (уключаючи відпуск своїм непромисловим підрозділам)” відображається корисний відпуск електроенергії. Дані рядка 10 дорівнюють сумі даних рядків 11, 12, 13, 14, 15, 20, 21, 28, 31. В основу розподілення корисно відпущеної електроенергії за рядками 11–28 має бути покладений перший (основний) вид діяльності споживачів згідно з КВЕД (відповідно до реєстрації їх в ЄДРПОУ).

Відповідність рядків форми № 24-енергетика видам діяльності за КВЕД надана у таблиці:

№ рядка	За формою № 24-енергетика Найменування рядка	Код за КВЕД (секція, розділ, група, клас, підклас)
11	Відпущено (спожито) – усього: підприємствам сільського господарства, мисливства, лісового господарства	секція А (розділи 01, 02)
12	підприємствам рибальства, рибництва	секція В (розділ 05)
13	підприємствам добувної промисловості	секція С (розділи 10–14)
14	підприємствам переробної промисловості	секція D (розділи 15–37)
15	підприємствам з виробництва та розподілення електроенергії, газу та води	секція E (розділи 40, 41)
16	у тому числі: підприємствам з виробництва та розподілення електроенергії	група 40.1
17	підприємствам з виробництва та розподілення газу	група 40.2
18	підприємствам з постачання пари та гарячої води	група 40.3
19	підприємствам зі збирання, очищення та розподілення води	розділ 41
20	підприємствам будівництва	секція F (розділ 45)
21	підприємствам транспорту та зв'язку – усього	секція I (розділи 60–64)
22	з них: наземного, водного та авіаційного транспорту	розділи 60, 61, 62
23	у тому числі: залізничного транспорту	група 60.1
24	з нього на електротягу залізниці	із групи 60.1
25	трамваям і тролейбусам	із підкласу 60.21.2
26	з транспортування сирої нафти та нафтопродуктів трубопроводами	підклас 60.30.1
27	з транспортування газу трубопроводами	підклас 60.30.2
28	підприємствам торгівлі, закладам освіти, охорони здоров'я та надання соціальної допомоги, підприємствам інших видів діяльності, не перелічених вище	секції G (розділи 50–52), H (розділ 55), J (розділи 65–67), K (розділи 70–74), L (розділ 75), M (розділ 80), N (розділ 85), O (розділи 90–93), Q (розділ 99) як у містах і селищах міського типу, так і у сільській місцевості

Дані щодо розподілу електроенергії відображаються згідно з документами первинного обліку про відпуск електроенергії, в яких поряд з іншими реквізитами необхідно передбачити код першого (основного) виду діяльності підприємств-споживачів за КВЕД.

2.5.1. За рядком 11 “підприємствам сільського господарства, мисливства та лісового господарства” відображається уся електроенергія, відпущена самостійним підприємствам, що за своїм першим (основним) видом діяльності належать до секції “А”, уключаючи відділення сільгосптехніки (силове і освітлювальне навантаження), насосні станції для потреб зрошення й осушення, підсобні промислові підрозділи (млини, ремонтні майстерні та ін.).

2.5.2. За рядком 12 “підприємствам рибальства, рибництва” відображається електроенергія, відпущена самостійним підприємствам, першим (основним) видом діяльності яких є риболовство, діяльність риборозплідників і рибних ферм, послуги, пов’язані з рибним господарством.

2.5.3. За рядками 13–15 відображається уся електроенергія, відпущена самостійним підприємствам промисловості секцій “С”, “D”, “E” на: виробничі потреби, освітлення виробничих приміщень, зовнішнє освітлення території підприємства, а також освітлення невикористаних приміщень (адміністративних приміщень, клубів, їдалень та ін.), потреби непромислових підрозділів, що перебувають на балансі промислового підприємства, тобто та кількість електроенергії, за яку проводить розрахунок промислове підприємство з енергопостачальником. Якщо промислове підприємство-споживач розташоване в іншій області, на зворотній стороні бланка слід указати назву підприємства і його місцезнаходження.

За рядком 16 виділяється кількість електроенергії, відпущеної підприємствам з виробництва та розподілення електроенергії, за рядком 17 – з виробництва та розподілення газу, за рядком 18 – з постачання пари та гарячої води, за рядком 19 – зі збирання, очищення та розподілення води.

Не включаються до названих рядків підсобні промислові підрозділи, які перебувають на балансі непромислових організацій (будівельних, транспортних, сільськогосподарських та ін.). Ці підрозділи відображаються за першим (основним) видом діяльності непромислової організації.

2.5.4. За рядком 20 “підприємствам будівництва” відображається електроенергія, відпущена будівельним підприємствам, які за першим (основним) видом діяльності класифікуються за розділом 45 КВЕД (будівництво споруд, доріг, здійснення бурових робіт з розвідувального буріння нафтових і газових свердловин) і самостійно розраховуються з енергопостачальною організацією. Відображається вся електроенергія, відпущена на виробничі потреби і освітлення будівельного підприємства (уключаючи підрозділи інших видів діяльності, що перебувають на його балансі, зокрема промислові).

У разі, якщо розрахунки з енергопостачальною організацією за електричну енергію, відпущену на потреби будівництва (наприклад, на розширення промислового підприємства), здійснюються не будівельною організацією, а промисловим підприємством, таких споживачів слід уключити до групи підприємств промислових видів діяльності (секції “С”, “D”, “E”, розділи 10–41 за КВЕД – рядки 12–14).

2.5.5. За рядком 21 “підприємствам транспорту та зв’язку – усього” відображається електроенергія, відпущена на автодорожній, водний, повітряний, залізничний транспорт, залізничні шляхи, вокзали, депо, канали, пристані, аеродроми і аеропорти, гаражі, лісосплави, на транспортування газу і нафтопродуктів магістральними трубопроводами, інший трубопровідний транспорт, також на діяльність пошти та засобів зв’язку, допоміжні транспортні послуги (транспортне оброблення вантажів і складування, туристичні агентства і бюро подорожей, діяльність транспортних агентств), а також структурним підрозділам інших видів діяльності, зокрема промисловим підрозділам, які перебувають на балансі підприємств транспорту.

Не включається електроенергія, відпущена на:

технічне обслуговування та ремонт автомобільного транспорту (рядок 28);

будівництво і капітальний ремонт автодоріг, залізниць, портів, аеродромів (рядок 20);

рекламу на транспортних засобах (рядок 28);

послуги спальних вагонів під час короткотермінового проживання та послуги вагонів-ресторанів (рядок 28);

розподілення природного та генерованого газу, води та пари (рядок 15);

діяльність спеціальних автомобілів, пов’язаних з патрулюванням, охороною, бурінням, гасінням пожеж, обслуговуванням хворих людей, тварин (належить до відповідних видів діяльності);

створення радіо- і телевізійних програм, навіть якщо вони пов’язані з передаванням (рядок 28).

2.5.6. За рядком 22 “наземного, водного та авіаційного транспорту” відображається електроенергія, відпущена на діяльність залізничного, міського і автодорожнього, трубопровідного, водного, авіаційного транспорту, не включаючи допоміжні транспортні послуги. Дані рядка 22 повинні бути меншими або дорівнювати даним рядка 21.

За рядком 23 “залізничного транспорту” відображається електроенергія, відпущена на пасажирський і вантажний транспорт, не включаючи метрополітен. За рядком 24 виділяється кількість електроенергії, спожитої на електротягу залізниці. Електроенергію, відпущену на електротягу залізничного транспорту, слід віднести повністю до тієї області, на території якої розміщені тягові підстанції.

За рядком 25 “трамваям і тролейбусам” відображається споживання електроенергії на електротягу трамваями і тролейбусами; трамвайними і тролейбусними станціями, майстернями, парками і депо.

За рядком 26 “з транспортування сирової нафти та нафтопродуктів трубопроводами” відображається електроенергія, відпущена на транспортування сирової нафти та нафтопродуктів магістральними трубопроводами, включаючи насосні станції і наливні пункти.

За рядком 27 “з транспортування газу трубопроводами” відображається електроенергія, відпущена на транспортування газу магістральними трубопроводами, включаючи компресорні станції.

Електроенергію, спожиту магістральними нафтопроводами, необхідно обліковувати за місцезнаходженням насосної станції (наливного пункту), а спожиту магістральними газоппроводами – за місцезнаходженням компресорних станцій, тобто там, де безпосередньо споживається електроенергія.

2.5.7. За рядком 28 “підприємствам торгівлі, закладам освіти, охорони здоров’я та надання соціальної допомоги, підприємствам інших видів діяльності, не перелічених вище” відображається кількість електроенергії, спожитої самостійними підприємствами, установами, організаціями всіх інших видів діяльності, не перелічених у вищезазначених рядках форми. Сюди належать підприємства, організації і установи охорони здоров’я і соціального страхування, торгівлі, громадського харчування, державні установи, радіовузли і радіостанції, телевізійні центри, науково-дослідні інститути і лабораторії, вузи, технікуми, музеї, дитячі садки, клуби, видовищні підприємства, лікувальні заклади, будинки відпочинку і санаторії, товарні склади, торговельні приміщення, фабрики-кухні, ресторани, їдальні і кафе, холодильники, військові частини та ін. За рядком 29 виділяється кількість електроенергії, спожитої у містах і селищах міського типу, за рядком 30 – у сільській місцевості.

2.5.8. За рядком 31 “на освітлення квартир та інші комунально-побутові потреби населення” відображається електроенергія, що відпущена населенню на освітлення квартир та інші комунально-побутові потреби, яке безпосередньо або через домоуправління (ЖЕК) розраховується за спожиту електроенергію з управліннями енергопостачання. За рядком 32 виділяється кількість електроенергії, спожитої у містах і селищах міського типу, за рядком 33 – у сільській місцевості. Електроенергія, яка відпущена населенню і включена до рядків 31–33, не включається до рядків 11–28.

2.6. Кількість відпущеної підприємству-перепродавцю електроенергії, за яку перепродавець розраховується з підприємством-постачальником, відображається за видом діяльності підприємства-перепродавця.

До перепродавців не належать житлово-комунальні відділи підприємств, що одержують електроенергію на освітлювальні і побутові потреби своїх робочих поселень.

2.7. Відпуск (споживання) електроенергії на різні комунальні потреби відображається за тими видами діяльності, до яких за своїм першим (основним) видом діяльності належить підприємство-споживач (міські комунальні електромережі (освітлення вулиць) – рядок 16, підприємства з виробництва та розподілення газу – рядок 17, підприємства з постачання пари та гарячої води – рядок 18, водопроводи – рядок 19, банно-пральні підприємства, готелі, перукарні, ліфти та ін. – рядок 28).

Якщо за електроенергію на освітлювальні і побутові потреби населення своїх робочих поселень з підприємством-постачальником розраховується безпосередньо житлово-комунальний відділ, а не промислове підприємство, то такі споживачі належать до групи “освітлення квартир та інші комунально-побутові потреби населення”, якщо розрахунки проводить промислове підприємство, то таких споживачів слід включити до групи секцій “С”, “D”, “E”.

2.8. У звіті відображається вся кількість одержаної і відпущеної електроенергії, незалежно від того, у межах чи за межами однієї області розташовані постачальник і споживач. У вільних рядках бланка, де наводиться розшифровка рядків 02, 13, 14, 15, обов’язково необхідно вказати область розташування підприємства (споживача і постачальника).

3. Порядок заповнення розділу 2 “Склад енергетичного устаткування, яке обслуговує виробничий процес (без устаткування електростанцій)”

3.1. У розділі 2 “Склад енергетичного устаткування, яке обслуговує виробничий процес (без устаткування електростанцій)” відображається склад установленого енергетичного устаткування, яке обслуговує виробничий процес, за станом на кінець звітнього року.

Устаткування, установлене на електростанції та в непромислових підрозділах підприємства (перерахованих у пункті 2.3), у розділі 2 не враховується.

3.2. До установленого належить устаткування:

а) діюче;

б) тимчасово або протягом усього року бездіяльне внаслідок несправності, а також яке перебуває у резерві, на консервації, але установлене на фундаменті;

в) що перебуває в капітальному і поточному ремонті та реконструкції, навіть якщо воно зняте з фундаменту і відправлене для ремонту на інший завод;

г) що перебуває у пусковому періоді, тобто не передане у промислову експлуатацію, але дає, хоча б і нерегулярно, продукцію;

г) нестационарне (пересувне), яке належить підприємству або орендоване, якщо воно змонтоване (зібране) і готове до експлуатації.

Устаткування, що використовується на умовах оренди, вноситься у звіт того підприємства, де експлуатується за станом на кінець року.

Устаткування, що перебуває на складі, у дорозі, монтажі, належить до невстановленого й у розділі 2 не відображається. Устаткування, що розташовується на суднах рибної промисловості, у звіт не включається.

3.3. У розділі 2 наводяться відомості про кількість і сумарну потужність кожного виду енергетичного устаткування, установленого на підприємстві за станом на кінець звітнього року.

3.4. За рядком "Механічні двигуни" наводять дані про всі механічні двигуни, що обслуговують безпосередньо робочі машини, паровоздуховки і внутрішньозаводський транспорт: парові турбіни, парові машини, локомотиви, дизелі, газові двигуни, газогенераторні двигуни, інші двигуни внутрішнього згорання, водяні турбіни (колеса), двигуни прямої дії.

До внутрішньозаводського транспорту слід включити транспорт, що обслуговує перевезення усередині підприємства: паровози, мотовози, транспортери, автотранспортери та ін. Двигуни, що обслуговують вивезення лісу, торфу (лісовози, трактори, автомобілі та ін.), також включаються у звіт. Двигуни транспорту, що перебуває на балансі підприємства, але обслуговує переважно непромислове господарство (капітальне будівництво, житлове господарство та ін.), у звіт не включаються.

У форму № 24-енергетика включається транспорт підприємства, який цілком чи переважно обслуговує виробництво і робітники якого належать до штатних працівників облікового складу промислової діяльності.

До парових турбін слід включити всі турбіни, незалежно від їх призначення (приведення до руху насосів, компресорів, повітродувок та ін.).

До двигунів прямої дії слід включити механічні двигуни, що складають єдиний агрегат з виконавчим механізмом, наприклад, паровий молот, паровий насос, паровий коток, паровий млин.

3.5. За рядком "Електродвигуни" ураховуються всі електродвигуни потужністю 0,25 кВт і більше, включаючи електродвигуни, скомплектовані безпосередньо з виробничим устаткуванням.

У цю групу включаються також електродвигуни, що обслуговують внутрішньозаводський транспорт (електрокрани, електротранспортери, електрокари, електроконвеєри та ін.).

3.6. За рядком "Електроапарати" враховуються всі електроапарати, у яких витрачається електроенергія безпосередньо на технологічні процеси: електропечі плавильні і нагрівальні, електролітичні ванни, електрозварювальні апарати, електропраски та ін.

3.7. У графі 1 відображається кількість одиниць устаткування.

У графі 2 наводяться відомості про потужність устаткування. Мається на увазі максимально тривала марочна (номінальна) потужність устаткування, тобто та найбільша потужність, з якою устаткування може працювати тривалий час з повною надійністю. Дані про потужність вказуються марочні згідно із заводськими паспортами устаткування або актами приймальних випробувань.

Якщо в паспортах на енергетичне устаткування відсутні дані про максимально тривалу потужність, але наведена номінальна потужність, то слід взяти останню, тому що вона відповідає поняттю "максимально тривала потужність".

Ніякі уточнення потужності у зв'язку зі зносом, ненормальним станом устаткування, некомплектністю взаємозалежного устаткування та ін. не повинні впливати на величину максимально тривалої (номінальної) потужності, що значиться в паспорті або на марці.

Зміна максимально тривалої (номінальної) потужності, зазначеної в паспорті чи на марці, допускається у винятковому разі і тільки за наявністю затвердженого акта.

Не слід плутати поняття “максимально тривала (номінальна) потужність” з поняттям “економічна (нормальна) потужність”.

Економічна потужність – це потужність, з якою двигун може працювати з найбільшим коефіцієнтом корисної дії (ККД), тобто найбільш економічно.

Для двигунів внутрішнього згорання економічна потужність, як правило, не відрізняється від максимальної тривалої.

Не слід також максимально тривалої (номінальної) потужності плутати з фактичним навантаженням, що двигун мав за певний період часу. Фактичне навантаження зазвичай менше максимальної тривалої потужності двигуна.

Показник потужності механічних двигунів, електродвигунів, електроапаратів надається в кіловатах. Якщо потужність механічного двигуна вказана у кінських силах, то її необхідно навести в кіловатах (1 к.с. = 0,736 кВт).

За кожним видом устаткування вказується сумарна потужність, а не потужність одиниці устаткування.

3.8. Для механічних двигунів вказується потужність ефективна, тобто потужність, що розвивається двигуном на валу (за відрахуванням внутрішніх втрат).

Якщо за поршневими машинами, локомотивами і дизелями є відомості тільки про індикаторну потужність, то її слід перерахувати в ефективну шляхом множення індикаторної потужності на механічний коефіцієнт корисної дії.

У разі, якщо коефіцієнт не відомий, можна керуватися такими коефіцієнтами:

Типи двигунів

Механічний ККД

Парові машини і локомотиви	0,86–0,92
Безкомпресорні чотиритактні дизелі	0,78–0,85
Безкомпресорні двотактні дизелі	0,72–0,80
Компресорні чотиритактні дизелі	0,74–0,78
Колоризаторні двотактні двигуни	0,70–0,75
Газові і газогенераторні двигуни	0,78–0,82

3.9. Потужність двигунів прямої дії для найбільш уживаних механізмів можна визначити за такими формулами:

а) для паронасосів

$$N = K \frac{Qh \cdot 1000}{102 \cdot 3600 \cdot S},$$

де K – коефіцієнт запасу потужності (звичайно дорівнює 1,2),

Q – продуктивність насоса в кубічних метрах за годину,

h – висота підйому рідини в метрах,

S – коефіцієнт корисної дії насоса з урахуванням втрат потужності на тертя.

Величина S коливається в широких межах у залежності від системи насоса, умов роботи та ін. Для відцентрових насосів S коливається в межах 0,4–0,8, для поршневих насосів – 0,8–0,9;

б) для парових молотів

$$N = \frac{En}{102 \cdot 60 \cdot S},$$

де E – енергія удару в кілограм-метрах,

n – число ударів за хвилину,

S – механічний коефіцієнт корисної дії молота;

в) для парогідравлічних пресів потужність можна приблизно визначити в залежності від величини тиску:

Тиск, т	50	100	200	300	400	500	750	1000	1500	2000	3000	4000	5000
Потужність, кВт	15	30	60	90	120	150	220	300	420	550	800	1000	1200

4. Порядок заповнення розділу 3 “Звіт про роботу електростанцій (електрогенераторних установок)”

4.1. Розділ 3 “Звіт про роботу електростанцій (електрогенераторних установок)” заповнюють усі підприємства, що мають у своєму господарстві електростанції чи електрогенераторні установки, призначені для виробництва електроенергії. У звіт включаються всі електростанції (електрогенераторні установки) незалежно від:

- а) величини потужності;
- б) місця установки устаткування (на центральній електростанції, в цехах підприємства, у підсобних виробництвах, що перебувають на балансі основної діяльності даного підприємства, та ін.);
- в) типу струму (перемінний чи постійний);
- г) характеру використання електроенергії (для виробничих чи тільки освітлювальних потреб);
- г) стаціонарна чи пересувна електростанція;
- д) діюча чи недіюча електростанція (тимчасово або протягом усього року);
- е) від приналежності електростанції – безпосередньо підприємству чи в орендному користуванні.

Електростанція (електрогенераторна установка), що використовується на умовах оренди, відображається у звіті того підприємства, в експлуатації якого перебуває за станом на кінець звітнього року.

У звіт не включаються електростанції (електрогенераторні установки):

- а) на судах, поїздах, автотранспорті;
- б) які обслуговують кінопересувні установки;
- в) які обслуговують електрозварювальні апарати, що становлять з робочим апаратом єдиний агрегат;
- г) які призначені для зарядження акумуляторів.

4.2. У звіті відомості надаються окремо за кожною стаціонарною і пересувною електростанцією.

Окремою стаціонарною електростанцією вважається сукупність агрегатів (первинний двигун з генератором), призначених для виробництва електроенергії, установлених в окремій будівлі чи в спеціально виділеній частині будівлі. Якщо електрогенераторні установки розташовані в різних цехах однієї будівлі чи в різних будівлях, але працюють на загальний щит, то їх слід уважати однією електростанцією.

Винятком є випадок, якщо на підприємстві є стаціонарна електростанція, до складу первинних двигунів якої входять теплові двигуни і гідродвигуни, наприклад, якщо на електростанції є паровий турбогенератор і гідрогенератор, то умовно слід уважати, що на даному підприємстві є дві електростанції – тепла і гідроелектростанція.

4.3. До пересувних електростанцій належать енергопоїзди, вагони-електростанції, електростанції на автоходу і всі електростанції, змонтовані на загальній рамі, призначені для переміщення. Електростанції, придбані підприємством як пересувні, але закріплені на фундаменті, слід уважати стаціонарними.

Однотипні пересувні електростанції потужністю до 500 кВт відображаються в звіті сумарно з вказівкою їх кількості.

Однотипними пересувними слід уважати такі електростанції, що: а) мають однакову потужність; б) мають один і той самий вид первинного двигуна; в) використовують один і той самий вид палива.

Однотипні діючі пересувні електростанції відображаються окремо від бездіяльних (окремими рядками). Порізно (окремими рядками) указуються також однотипні пересувні електростанції, що перебувають за станом на кінець звітнього року на територіях різних областей.

4.4. У звіт включаються тільки встановлені електрогенераторні установки.

До встановленого відноситься устаткування, перераховане в пункті 3.2.

4.5. У графі А вказують номер за порядком кожної електростанції.

Якщо у звіт включені електростанції сумарно (відповідно до пункту 4.3), то в цій графі слід указати, з якого і до якого номера наведені електростанції.

4.6. У графі Б указують тип електростанції згідно з паспортними даними (теплова, гідро, вітрова та ін.), її найменування та місцезнаходження.

За енергопоїздами записують “Енергопоїзд” і вказують наданий йому номер.

4.7. У графі 1 за стаціонарними електростанціями (електрогенераторними установками) слід проставити “1”, за пересувними – “2”.

4.8. У графі 2 указують дані про установлену потужність електростанції за станом на 1 січня наступного за звітним року, яка визначається за сумою потужностей усіх установлених агрегатів (електрогенераторів, зв'язаних з первинними двигунами), призначених для виробництва електроенергії. У зазначену суму потужностей включається і потужність електрогенераторів, що обслуговують власні

потреби станції, за винятком збудників і мотор-генераторів для акумуляторних батарей та інших споживачів постійного струму власних потреб станції.

Якщо потужність первинного двигуна менше потужності електрогенератора, то установленою потужністю цього агрегата вважається потужність первинного двигуна (за паспортом).

Установлена потужність станції може змінюватися тільки при установці нових, демонтажі старих або переоцінці (перемаркуванні) діючих електрогенераторів чи первинних двигунів за наявності оформленого відповідним чином документа.

Ніякі інші причини (стан генератора, перебування його в резерві або ремонті, невідповідність потужності генератора іншим елементам, крім первинного двигуна) не можуть змінити показника установленної потужності станції.

4.9. У графі 3, якщо електростанція не діяла протягом звітного року, слід записати “Не діяла” і вказати причину; електроенергія, вироблена на підприємстві при випробуванні електрогенераторних установок, також відображається у графі 3.

4.10. У графі 4 указують причину зміни сумарної потужності електрогенераторів за станом на 1 січня наступного за звітним року у порівнянні з потужністю за станом на 1 січня звітного року (введення, демонтаж, перемаркування), причому якщо зміна потужності відбулася з різних причин, то слід вказати кожен і показати величину зміни потужності окремо з кожної причини. Наприклад, збільшення становить 7000 кВт, у графі 4 слід записати: введення 9000 кВт, демонтаж 2000 кВт.

До демонтованих електрогенераторних установок належать агрегати, зняті з фундаменту у звітному році, які вибули з підприємства або залишилися на складі підприємства. Електрогенераторні установки, зняті з фундаменту для ремонту і модернізації, до складу демонтованих не включаються, а відображаються у числі установлених.

Змінювати максимально тривалу (номінальну) потужність, зазначену на марці (перемаркування), дозволяється у винятковому разі і тільки за наявності затвердженого акта.

4.11. Якщо на підприємстві стаціонарна електростанція наприкінці звітного року була цілком демонтована, то дані за такою електростанцією слід уключити у звіт. При цьому графа 2 не заповнюється, у графі 3 вказується кількість виробленої електроенергії цією електростанцією на підприємстві протягом звітного року, а в примітці слід вказати “Демонтаж кількість ... кВт”.

4.12. За пересувними електростанціями і енергопоїздами, що вибули під кінець року з підприємства, графа 2 не заповнюється, а у графі 3 відображаються дані про кількість електроенергії, виробленої протягом звітного року за період роботи на даному підприємстві.

Відповідно за пересувними електростанціями і енергопоїздами, що прибули у звітному році на підприємство, у графі 2 відображається потужність за станом на кінець року, у графу 3 включається тільки електроенергія, вироблена за період роботи на даному підприємстві.

5. Додаткові вказівки для нафтової і газової промисловості

У звіті за формою № 24-енергетика нафто- і газопромислові управління наводять у розділі 1 “Електробаланс” за рядком 04 витрати електроенергії промислами з видобутку газу і нафти. Відпуск електроенергії навіть своєму відділенню бурових робіт слід відображати за рядком 20 як відпуск будівництву: у розділах 2 і 3 ураховуються енергетичне устаткування і електростанції нафто- і газопромислів.

Енергетичне устаткування, що обслуговує відділення бурових робіт, у звіт не включається.

Відділення бурових робіт, у якого є своя електростанція, складає окремий звіт за формою № 24-енергетика, при цьому заповнюються тільки розділи 1 і 3. У розділі 1 “Електробаланс” відпуск електроенергії на буріння свердловин потрібно відображати не за рядком 04, а за рядком 20.

Нафто- і газопромислові управління (підприємства), що мають нафто- і газопроводи, за якими перекачується нафта чи газ від місця видобутку до підприємства на невеликій відстані, витрати електроенергії на ці потреби повинні включити у споживання промисловістю, відносити їх до витрат магістральними нафтопроводами і газопровадами не слід.

Департамент статистики виробництва
Держкомстату України